

ligger der til samme Conto et Forslag af Udvalget, der gaaer ud paa at nægte 300 Rd., som i flere Aar have været bevilgede til Regninger over kongelige Bygninger, og som ifølge de modtagne Oplysninger sees ikke at have været anvendte til dette, men til andre Diesmed. Udvalget finder derfor, at der er fuldkommen god Grund til at foreslaae Thinget at nægte disse 300 Rd. fremtidig paa Finantsloven. Hermed har jeg motiveret de Forslag, der henhøre under dette Affnit.

Fugen: Efterat have hørt den ærede Ordfører kan jeg ikke Andet end beklage, at Udvalget allerede nu har troet at maatte modsætte sig det Endringsforslag, som jeg i Foræning med 3 andre Medlemmer har stillet med Hensyn til Arbejderne i Kallebodstrand. Smidertid lader det til, at Udvalgets Modstand væsentlig hidrører fra, at det ikke har været kjendt med dore Motiver til at stille Forslaget, og det er derfor muligt, at det, naar det erfarer disse, vil stille sig paa en anden Maade til Sagen. Vi skulde vistnok heller ikke have tilladt os at stille Forslag til denne Forøgelse paa Finantsloven, hvis det ikke havde været til Fordeel for de materielle Interesser, Handelen og Industrien, hvilke vi have troet, at man maatte stræbe efter af al Magt at fremme, navnlig under den Tilstand, hvori vort Fædreland er kommet. Det vilde være os kjært, naar vi have motiveret dette Forslag, da at høre den ærede Indenrigsminister udtale sig derom, forinden vi stille os paa en bestemt Maade til det. Det kunde efter Forslaget synes, som om Forslagsstillernes Mening var at gjenoptage Planen til Kallebodstrands Uddybning og at ville forcere den igjennem. Dette er imidlertid aldeles ikke Tilfældet, det er ikke dette, vi tilsigte; vi søge kun i den sidste Time om muligt at rebde en i og for sig god og for Fædrelandet vigtig Plan fra fuldstændigt Forliits, hvilket vi frygte, vil ske i en nær Fremtid, hvis ikke Bevillingsmagten tager Sagen i sin Haand. Denne Plan til Kallebodstrands Uddybning har været saa længe under Ventilation, at Hovedtrækkene sandsynligviis ville være de ærede Medlemmer bekendte; dog skal jeg opfriske i Erindringen nogle af de vigtigste

Træk af dette Spørgsmaal, og ubbeder mig dertil Thingets Opmærksomhed et Par Niebliffe. Den Første, der i den nyere Tid har paataget sig at henlede Opmærksomheden paa Kallebodstrand og de store Færetagender, som der kunne udføres til Gavn ikke alene for Kjøbenhavn, men ogsaa for hele Landet, er, som det vil være Alle bekendt, Grosferer N. W. Andersen. Efterat han i flere Aar havde arbejdet paa Planen og været saa heldig at sætte sig i Forbindelse ikke alene med dygtige Ingeniører her i Landet, men ogsaa med en af Englands dygtigste Ingeniører i Vandbygningekunsten, nemlig Mr. Murray, som fandt, at Ideen var god, og at man burde søge at fremme den, indgav han under 26de September 1856 et Andragende til Indenrigsministeriet om at faae Concession til Anlæggelse af et Etablisement Sønden for Langebro i Forbindelse med en Uddybning af det Løb, der gaaer igjennem Kallebodstrand til Kjøgebugt. Denne Plan omfattede desuden Arbejder i den gamle Havn, og disse Arbejder maatte Kjøbenhavns Commune selv paatage sig. Der var altsaa i Forbindelse med Andragendet om Concessionen stillet bestemte Fordringer til Kjøbenhavns Commune, og det er ikke at undre sig over, at der vilde og maatte hengaae en temmelig lang Tid, inden Sagen, efter de Forhandlinger, Regjeringen var nødt til at føre i saa Henseende, kom saavidt, at der kunde tildeles Grosferer Andersen denne Concession. 3 October Maaned 1857 blev der nedsat en kongelig Commission for at overveie Sagen, og den afgav omtrent tre Tjendingaar senere, nemlig i Juli Maaned 1858, sin Betænkning, der gik ud paa i det Hele at anbefale Planen til Regjeringens Vedtagelse. Den daværende Indenrigsminister arbejdede med overordentlig Varme og Interesse paa at fremme Planen, og det lykkedes at tilveiebringe Concessionen den 21de Octbr. 1859, hvorefter Hr. Andersen indbød til et Actieselskab for at faae denne Plan fremmet; Communen var tillige gaaet ind paa at foretage saadanne Forandringer i den gamle Havn, der vilde være nødvendige, for at denne kunde sættes i Forbindelse med de nye Arbejder i Kallebodstrand. Der blev dengang ikke alene fra Regjeringens Side, men ogsaa fra den kongelige